

STSJ del País Basc de 28 d'abril de 2006, recurs 811/2004

Drets retributius del personal funcionaritzat (accés al text de la sentència)

En aquesta sentència el Tribunal reconeix el dret d'indemnitat retributiva dels treballadors que accedeixin a places de funcionaris mitjançant processos restringits de funcionarització.

El Tribunal examina la possibilitat establerta a la DT 15^a de la *Ley 30/1984, de 2 de agosto, de medidas para la reforma de la función pública* (LMRFP), introduïda per la Llei 23/1988, de funcionaritzar el personal laboral que ocupi llocs adscrits a personal funcionari de l'Administració de l'Estat i els seus Organismes autònoms, així com de les Entitats Gestores i Serveis Comuns de la Seguretat Social.

D'aquesta norma no se'n deriva que s'hagi de conservar un determinat nivell retributiu o que s'hagi d'atendre a la categoria professional que ostentava el treballador, però entén el Tribunal que els processos de funcionarització són llargs i complexos i que la norma no pretén que les persones que hi participen en pateixin les conseqüències, sent el lògic que es busqui l'equiparació econòmica entre la situació que es tenia en el moment immediatament anterior a la plena funcionarització i la que resulti d'aquella.

D'altra banda, l'Administració defensa que el nivell retributiu a tenir en compte és el que tenien els treballadors el 30 de juliol de 1988, moment en què va entrar en vigor la Llei 23/1988, de 28 de juliol, essent indiferents les posteriors reclassificacions de categoria professional del lloc produïdes amb posterioritat a aquella data.

Recollint jurisprudència del TS, per exemple la STS de 26 de juny de 1996, **el Tribunal considera que el raonable és establir les equiparacions dels llocs a funcionaritzar amb les seves característiques actuals i no amb les que van tenir en moments anteriors**, ja que en cas contrari s'estarien convocant places irrealment, sense que a més existís plena garantia que el treballador tingui la capacitat exigible per a dur a terme aquells llocs de treball ja desapareguts.

Pel que fa a la fixació del complement específic que ha de correspondre al lloc funcionaritzat, el Tribunal es remet a la discrecionalitat tècnica de l'Administració, si bé amb submissió als elements reglats establerts; essent un element reglat la garantia, com a mínim, dels salaris consolidats que es perceben com a treballador laboral en el moment immediatament anterior a l'efectivitat de l'ingrés com a funcionari.

El Tribunal admet que una interpretació literal de l'art. 23.3 b) LMRFP impediria que el complement específic sigui utilitzat per a la conservació d'aquesta capacitat retributiva. No obstant, com que l'Administració ha de valorar el contingut dels nous llocs funcionaris i assignar-los un determinat nivell retributiu mínim, entén el Tribunal que aquesta via ha de servir indirectament per complir el requisit d'indemnitat retributiva dels treballadors funcionaritzats.